

Които ся гордѣжтъ съ онова прѣдъ проститѣ хора, което не сж заслужили а потулятъ това, което сж извършили. — Нъ, каквото имъ бѣше чиста и разумно вършена работа, тѣй и доизкарахж. — А чудното е, дѣто тѣи при всичко това, прѣхласнати отъ гордостѣта си, дѣйстви-телно мыслятъ, че сж извършили голѣмо дѣло; даже и дързноватъ да казватъ, че тѣи, а не велика Росія, сж извършили дѣлото, и съ това като дважди канени замѣстихж ся на постове, сжщо като онзи добъръ робъ, комуто рѣкълъ господарьтъ „влѣзни въ радостѣта на господаря си“. — Нъ, п. Кръстю като знае добръ тѣзи работа, уприличава иж на слѣдующата приказка :

„Лѣвътъ — царьтъ звѣрски —

еднжжъ ся накани

Да иди въ гората лова да си хвани,
И, цѣльта си по-добръ за да сполучи,
За добро намѣри да не води кучи,
Нъ поведе с'себе си едно животно,
Коего да кажж — не ще да ѝ

срамотно :

Това, дѣто носи на гърба с'товаре,